בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ב בטבת תשס"ו (22 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

דעה אישית
בשבוע האחרון היינו למדים על תופעת צנזורת ספרים עבריים הן ע"י גורמי חוץ הן ע"י היהודים עצמם. בסיום השבוע, נחשפנו לתגובה מנגד - המכתב המפורסם של זולא, בו הוא מאשים את הממסד הצרפתי בנסיון השלטון ל'סתום פיות' של דורשי האמת בפרשת דרייפוס. בארץ של היום, הולכת וגוברת התחושה שהממסד הלאומי כאן – בכל ענפיו - מנסה להכתיב את הסדר היום של העם היהודי, שגם הוא – העם היהודי - מגוון ומסועף.
שאל אותי מישהו לאחרונה, אם היה עלי לבחור בין תהליך האבולוציה לבין תהליך אוסלו – באיזה מהם הייתי בוחר להאמין בו? לשאלה המוזרה (וגם לא מעט המביכה) הזו, תשובתי היתה פשוטה ומהירה – "כמובן באבולוציה!" והוא ממשיך ושואל, "ומדוע?" "כי באבולוציה", עניתי לו, "יש לפחות גרעין של אמת!"
מנהיגינו מוליכים אותנו שולל במדיניות החוץ שלהם, ואינני מתכוון רק לממשלה האחרונה. מאז ממשלת ישראל הראשונה, ובוודאי מאז זמן-מה אחרי מלחמת ששת-הימים, ממשלות ישראל, ללא יוצא מן הכלל, פועלות על-פי אמונה ששטח המדינה הנקבע כתוצאה ממלחמת השחרור הוא זה שקובע את גבולות מדינת ישראל. הם אינם שמים לב כי הגבולות היחידים שקיבלו "גושפנקה" בינלאומית אי-פעם הם גבולות הצבעת החלוקה מנובמבר 1947. **גבולות המדינה אינם מוגדרות אלא בהחלטה הזו.** כל שטח אחר, במישור המשפט הבינלאומי, הוא שטח כבוש.

חשובה מזו, היא העובדה כי גבולות המדינה אינם גבולות מה שנקרא "ארץ-ישראל", המושג המקראי. **הגבולות של ארץ-ישראל נקבעים אך ורק ע"י** "מי שאמר והיה עולם", מי ש"בחר בנו מכל העמים", ש"נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו". כל נסיון ע"י בני אנוש, חכמים ונבונים ככל שיהיו, לקבוע את גבולות הארץ לא יוכל להניב פרי. **כל מנהיג שאפילו רומז שיחפש הסדר קבע עם שכינינו העוינים רואה חלומות באספמיא** ומבטיח הבטחות שווא שאין להם שחר.

ואם בגבולות המדינה ולא בגבולות הארץ אנו עוסקים, אזי חוזרים אנו לשנת 47'. כאן נוכל להעלות 2 טיעונים מנגד:
א) כיוון שיש קונזנסוס לאומי בקרב היהודים לגבי גבולות המדינה, עלינו להמשיך לפעול עד שהערבים ישנו את דעתם; ו-
ב) עלינו לפעול בזירה הבינלאומית שלא יעלה נסיון לבטל את הצעת החלוקה של שנת 1947 כמו שכן הצליח הנסיון לבטל את ההצעה שהשוותה ציונות עם גזענות, החלטה שאנחנו כן זכינו לביטולה.
אך בשני המישורים הללו, רואים אנו שנשענים על הרצון הטוב של אומות העולם. האמנם נוכל להמשיך ולבנות על כך? האם דבר זה בריא למדינה ריבונית? ומה עם

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ב בטבת תשס"ו (22 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המדיניות הגרעינית שלנו – האם נהיה מוכנים שארצות זרות יכתיבו לנו את המדיניות הזו כדי לקבל את תמיכתם במגזרים אחרים? [סיום 'הדעה האישית', בע"ה, בדף של יום שני]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל